

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Scientia Sanctorum

Collecta Ex Meditationibus Ludovici De Ponte, Joannis Busaei, Joan. Suffren, Juliani Hayneufve, Et Antonii Gaudier, &c. E Societate Jesu, In Dominicis, Festa & ferias totius Anni digesta. Cum Indicibus duobus. I. In singulos dies. II. Ad Exercitia Spiritualia

Puente, Luis de la

Dilingæ, 1685

De S. Carolo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60588](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60588)

Isa 53.
11.
Ps. 30.
13.

sione populorum quos ingenti numero tanquam filios Christo pepererunt. 3. Novis quotidie gratiarum donis. *Pro eo enim quod laboravit anima illorum, vidit & saturata est.* 4. Consolationibus spiritualibus. *Quàm magna est multitudo dulcedinis tua Domine, quàm abscondisti timentibus te.* 5. Morte gloriola, quam Christi causa passi sunt. Postremo miraculis, quibus Deus illorum tumulum decoravit. O si scires, quàm suave sit agere pro Christo & pati ! Compara cum his præmijs, mundi, dæmonis, morisque proprii præmia, & elige.

4. Nov.

DE SANCTO CAROLO.

PUNCTUM PRIMUM.

Dei vi-
ctima.

1.

Confe-
crando
externa
bona.

2.

Corpus.

Victimam S. Carolus se exhibuit triplici sacrificij genere. 1. Sæcularium opum & dignitatum : audita enim fratris nutu majoris morte, sacerdotio statim inito multis reluctan- tibus, cum summa omnia sperare posset, Chri- sto in perpetuum se addixit. 2. Corpus immo- layit creatori, ut fieret integrum holocaustum per inviolatam castitatem, etsi bis acerrimè ten- tatum : deinde omnibus stupendæ pœnitentiæ laboribus. Interdixerat sibi igne, carnibus, le- cto : nuda sæpe terra, straminea ferè culcitra, aut asseribus cubabat, pane victitabat & aquâ; idque maximè cum diœcesim lustraret : hoc au- tem munus, quantum potuit, obiit pedes, sar- cinas ipse humeris sole ardenti in fame & siti ferens,

ferens, & aliquando dies totos jejunus, Romam ad jubilæum profectus, nudis pedibus interdum cum suis adibat templa. Denique tanta severitate tractavit corpus vigilijs, jejunijs, cilicij per exercitia spiritualia paucis ante obitum hebdomadis, ut feбри correptum, ne quidquam sibi tamen indulgentem Confessarius prohibere, ne pergeret, necesse habuerit. Verum morti proximus majore cilicio, quod sæpius gestaverat, indui ut lorica justitiæ voluit, implacabilis sui etiam ad mortem hostis; ut qui Deo soli vixerat, sibi semper moreretur. Utinam sic moriar, ut sic vivam! *Qui amat animam 104. 12. suam, perdet eam.* 3. Sacrificium labiorum seu orationis ad duas primum, tum ad sex in diem 3. horas: imo & octo continenter immotus in oratione perstare paulò antè obitum visus est: atque ita Deo animum consecrabat.

PUNCTUM II.

CONSIDERA mirabilem S. Caroli, quam à patre habuit quasi hæreditariam, erga pauperes charitatem. Certè is nihil gustabat unquam, quin elemosynam prius aliquam in eo pene prodigus erogasset. 1. S. Carolus maximam partem è beneficii Ecclesiastici redditibus vix 12. annos natus per se pauperibus largitus est, idque tota vita constanter retinuit. 2. Urinano principatu vendito 40. millia aureorum, & 20. millia sibi legata iisdem distribuit. 3. In summa sterilitate ipse tria millia pauperum enumeravit

Mm 3

erivit

trivit & alijs longè plurimis eleemosynas dari per pagos curavit. Ad 70. etiam millia per se ac per alios è præcipua nobilitate viros permotos ipsius exemplo & adhortationibus sustentavit.

4. Ut peste afflictos juvaret, vasa argentea, suppellectilem, lectum ipsum vendidit, sibi victum interea omnem sæpe eripiens, aut modicum panis ad summum retinens, ut Christum liberalius in pauperibus pasceret.
5. Iisdem nosocomium ingens, puellis orphanis domum, egenis nobilibus Collegium fundavit & extruxit: neque unquam passus est, ut quamdiu habuit quod daret, mendicus ullus à se indonatus abiret.
6. Cum semel, post administrata toto die Sacramenta, nihil ad cænam reperisset, tantas Deo gratias egit, quòd sua per egenos munuscula acceptasset, quantas alter cui hæreditas obvenisset. Sed non defuit servo Deus, nec vinci se passus est: subito enim 100. aurei à viro nobili missi sunt.

PUNCTUM III.

Dicæsis suæ Pastor. **F**uerunt in S. Carolo dotes omnes veri Episcopi, ac boni Pastoris animarum. 1. enim bonus Pastor ante oves vadit, hoc est præit exemplo. Hinc præter ea quæ diximus hæctenus, ex beneficijs Ecclesiasticis, quæ possidebat, plura abjecit: atque ita annuo reditu 20. millium aureorum se spoliavit. Domesticam familiam, 400. ex ea abire permissis ad vitæ Christianæ institutum religiosè formavit. 2. Sæpius dedit animam

animam pro ovibus suis. Grassante peste, primus ægrotos adiit, ipsque Sacramenta ministravit: tum in solemnibus supplicationibus Dei iram placaturus, nudis pedibus etiam offendiculo crucentatis, cinere ac concilio opertus, recte è collo suspensa, crucem bajulans hostiam se pro fratribus obtulit. 3. Pascebat oves suas bonis suis, sed maximè verbo Dei & Evcharistia: nec domum ferè se recipiebat nisi secunda post meridiem, toto hoc tempore concionando, sacramenta administrando, visitando nosocomia, &c. 4. Morbos spirituales curavit: quàm in rem extorsit à Pio IV. & à Pio V. ut adire diœcesim liceret. Ergo urbis Mediolanensis, etiam Sacerdotum & Religiosarum familiarum corruptissimos mores in melius mutavit; chorum restauravit, apud Canonicos disciplinam Ecclesiasticam pene collapsam restituit; perditis mulieribus, quo se reciperent, assignavit domum; bacchanalium dierum licentiam ita coercuit, ut à Septuagesima pietas sanctioris hebdomadæ tota passim urbe reluceret. 5. Perditas oves in montibus apud Heluetios & Rhætos plurimas in ovile reduxit; magos ibi frequentes ejecit; Apostolicum nuncium, qui apud eos degeret, obtinuit; seminaria & collegia fundavit; singulis pagis scholas attribuit. Quam multa potest qui divinæ gloriæ animarumque zelo præditus est! Vide, quid possis, quamque multa negligas.

Dat animam
pro ovibus.

3.
Pascit.

4.
Sanat.

5.
Ad ovile
reducit.

PUNCTUM IV.

Totius
Ecclesiæ
Ponti-
fex.
1.
Doctri-
na.
2.
Moribus

Non minus natus est totius Ecclesiæ, quam
Mediolanensis diœcesis bono S. Pontifex.
1. ejus solitudine absolutum est Concilium
Tridentinum. Concilia Provincialia 5. Syno-
dalia 9. habuit Ecclesiæ perutilia. Plura scri-
psit ad Episcoporum maximè instructionem.
Ecclesiasticæ libertatis juriùmque fuit accerri-
mus propugnator, ipso etiam Mediolanensi gu-
bernatore excommunicatione percusso. 2. San-
ctitatis ac reformationis morum primus exem-
plum se Romæ proposuit, quod deinde in to-
tius Europæ Prælatos dimanavit. In familia
sua domestica 12. Episcopos Ecclesiæ formavit,
7. Nuncios, Cardinalem unum, ac Pium V,
quantum Pontificem! Siccinæ doctrinam san-
ctam bonosque mores quantum in te est, pro-
moves?

11. Nov

DESANCTO MARTINO.

PUNCTUM PRIMUM.

Dat pau-
peri pat-
tē chla-
midis.
1.
2.

Heroicum est S. Martini factum, qui pau-
peri ac nudo eleemosynam Christi nomi-
ne petenti partem chlamydis dedit. In quo
perpende. 1. Quis fecit? Cathecumenus, do-
ctrina Christiana vix institutus, & in exercitu
maximè corrupto miles. 2. Quid fecit? partem
chlamydis dedit, cum nihil præter arma & ve-
stimentum haberet. Itaque rem sibi necessa-
riam